

Ἄπο τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Μεγάλῃ Παρασκευῇ Ἡ Σωτήριος Σταύρωσις

47. «Χωρὶς σταυρὸν δὲν ἔχεις σωτηρίαν»

«Ὁθεν πρέπει νὰ εὐγῆς ἀπὸ αὐτὴν τὴν πλάνην, ἀγαπητέ, καὶ νὰ ἡξεύρης, ὅτι χωρὶς Σταυρὸν δὲν ἔχεις σωτηρίαν, ἦγουν χωρὶς νὰ νικήσης τὸν ἑαυτόν σου, χωρὶς νὰ ὑποτάξῃς τὰ πάθη σου, χωρὶς νὰ λάβῃς πειρασμοὺς καὶ θλίψεις, δὲν σοῦ δίδεται στέφανος καὶ βραβεῖον· λέγει γὰρ ὁ ὄσιος Ἡσαΐας, ὅτι ὁ Σταυρὸς κατάργησις ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὁ Ἀββᾶς Μᾶρκος λέγει, ὅτι πᾶσα ἀρετὴ Σταυρός ἐστίν. Αὐτὸς εἶναι νόμος βεβαιωμένος, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν θέλει χαλάσει ποτὲ διὰ τὴν ἰδική σου τρυφιλότητα. Αὐτὴ εἶναι μία στράτα βασιλική, τὴν ὁποῖαν ἐπεριπάτησε πρῶτος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπειτα τὴν ἐπεριπάτησαν ὅλοι κοινῶς οἱ Ἅγιοι, καὶ ἔχεις χρέος νὰ τὴν περιπατῆς καὶ ἐσύ, διὰ νὰ ὑπάγῃς διὰ μέσου αὐτῆς εἰς τὴν Ζωήν· «Στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν» (Ματθ. ζ' 14)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 251β)